

ŽIVOT FARNOSTÍ

Ročník II.

ÚNOR 2008

č.2

*Společný zpravodaj farnosti Újezd a Horní Lhota.
Vydává farní úřad pro potřebu svých farníků.*

LURDY 1858 - 2008

Vzpomeň,
nebes Kněžno milá,
že nebylo slýcháno,
abys koho opustila,
když je k tobě voláno.
Královno nebes milá,
celý svět to dosvědčuje,
že kdo v tebe důvěřuje,
dobrou Matku v tobě má.

APOŠTOLÁT MODLITBY

Úmysl všeobecný: Aby mentálně postižení nebyli vytlačováni na okraj lidské společnosti, ale s pomocí druhých byli respektováni a žili v důstojných podmínkách.

Úmysl misijní: Aby Instituty zasvěceného života v misijních zemích věrně evangelním radám, hlásaly Krista ve všech krajinách světa.

Úmysl národní: Aby bohatší farnosti našich diecézí byly solidární s malými farnostmi v pohraničí a dokázaly je podporovat.

Úmysl farní: Aby nemocní a staří lidé v našich farnostech hojně využívali duchovní posily ve svátosti Eucharistie.

MEDŽUGORJE

Poselství Panny Marie

Poselství z 25. prosince 2007

Drahé děti!

S velikou radostí vám nesu Krále míru, aby vám On požehnal svým požehnáním. Vy se mu pokloňte a dejte čas Stvořiteli po kterém dychtí vaše srdce. Nezapomeňte, že jste poutníci na této zemi a že vám věci mohou dát malé radosti, ale skrze mého Syna je vám darován život věčný. Proto jsem s vámi, abych vás vedla k tomu po čem dychtí vaše srdce. Děkuji vám, že jste přijaly mou výzvu."

Připravila Eva Hořáková

Z FARNÍCH MATRIK :

Do společenství víry jsme skrze svátost křtu v měsíci lednu 2007 přijali:

Štěpána Hudce - Vysoké Pole

V lednu 2007

odešli na věčnost a byli pohřbeni:

4. ledna:

Anastazie Zemánková - 87 let

Loučka - DD

11. ledna:

Antonín Vlček - 83 let

Sehradice 21

25. ledna:

Ludmila Březinová - 68 let

Sehradice

Odpočínutí věčné dej jim, Pane,

a světlo věčné ať jim svítí.

Ať odpočívají v pokoji.

Apoštolát není zasahování do svědomí druhých ani atentát na mínění bližních.

Apoštolát respektuje svobodu a svědomí bližních. Nevyžaduje vynucenou bezmyšlenkovitou víru, která rychle zanikne.

Apoštol víry, naděje a lásky si nemůže ponechávat „slova života“ jen pro sebe. Kristova výzva: „Dejte jim vy najíst!“ platí i pro duchovně hladové zástupy. Bůh nám neodpustí naše mlčení.

NABÍDKA NA PRÁZDNINY

pro mládež od 16 let – pokud chcete obětovat Bohu dva týdny ze svých letních prázdnin, pak můžete jet na Antiochii.

Antiochia je společenství mladých lidí od šestnácti let, kteří chtějí vydávat svědectví o své víře v Boha mezi nevěřícími. Jde o **misie na území České republiky**. Organizujeme a vedeme je my, bohoslovci. Vytipujeme si nějaká místa, většinou vesnice v pohraničí, kde není živá víra. Na začátku prázdnin tam přijedeme a působíme tam celé prázdniny – ne všichni najednou, ale vystřídáme se ve čtyřech turnusech po čtrnácti dnech. Ubytování bývá na farách, které v těchto oblastech slibují celkem bojové podmínky. Spíme ve spacácích, sami si vaříme.

Snažíme se působit na všechny obyvatele, nejvíc na děcka a mládež – organizujeme hry, bojovky, výlety,... a jak navážeme nějaké vztahy, pozveme je do kostela na modlitbu, snažíme se navázat rozhovory o víře apod. Často také secvičíme s místními děckama scénku, na kterou pak pozveme jejich rodiče. Dospělé se dále snažíme oslovit příležitostnou prací pro obec. Starší lidi oslovujeme tak, že jim nabídneme pomoc, možnost rozhovoru apod. Konkrétní činnost záleží na konkrétních podmínkách a potřebách místa a také na vedoucích jednotlivých turnusů.

Naše činnost se přirozeně neobejde bez modlitby. Samozřejmě je modlitba před ráno, večer, před jídlem a po jídle. Děláváme i veřejné modlitby v kostele, na které zveme místní.

Každá Antiochia nechává pozitivní stopy na duchovním životě místních obyvatel, někdy větší, někdy menší, často se projeví až po delším čase. Místa, která vybíráme, bývají většinou vesnice v pohraničí, kde chybí víra a v důsledku toho je tam hodně rozpadlých rodin, jsou porušené vztahy mezi lidmi atd. Antiochia to sice za ty dva měsíce nemůže spasit, ale může jim **ukázat nový směr, přinést Krista. Hlavní je zbourat jejich předsudky proti křesťanství, ukázat, že křesťané jsou normální lidé.**

Bývá rozdíl mezi Čechami a Moravou. V Čechách nebývá v těch vesnicích nikdo věřící nebo jen dva, tři lidé (většinou starší), takže tam nemá na dílo Antiochie kdo navázat, proto se tam Antiochia opakuje tři roky po sobě, i více. Zato na Moravě přece jen nějakí věřící jsou (i když pochopitelně s Valašskem to srovnávat nejde), takže v práci po nás mohou pokračovat místní farníci a farář. Proto tam působíme většinou jen rok a pak jdeme zase dál.

Největší duchovní obohacení přinese Antiochia samotným účastníkům, kteří tam jedou. Získají cenné zkušenosti a především to prohloubí jejich duchovní život a vztah s Bohem. Já sám jsem byl na Antiochii o loňských prázdninách jako pomocný vedoucí. Velmi se mi to líbilo a letos pojedou zase. Pokud by tedy někdo chtěl Kristu ty dva týdny věnovat a **svědčit o své víře mezi pohany slovy a hlavně skutky, vřele to doporučuji**. Zatím to vypadá, že letos budou dvě místa v Čechách a jedno na Moravě, ale konkrétní místa ani termíny ještě neznáme, snad o Velikonocích budu vědět víc.

Informace najdete na internetu: antiochia.cz

Váš bohoslovec Stanislav

POKOJ A DOBRO

VII. Rodina, vzdělávací systém a veřejná media

53. Následky ztráty integrující role křesťanské výchovy

Protože současné téma Listu České biskupské konference Pokoj a dobro je výchova, nabízí se je dát do jakési souvztažnosti s množstvím otázek, námětů a myšlenek (?), které jsem měl možnost vyčíst z internetových stránek naší obce (o něž se v potu tváře stará ing. Marek Machů). Jde vesměs o přání, tužby či názory naší mládeže. Stále je oč usilovat, co vylepšovat a četná jejich přání nejsou špatná či nereálná. Tak bych ze srdce přál našim skejťákům rampu a vše ostatní co kolem toho patří. Snad se dočkají, domnívám se, že ví, jak na to. Toto jen na okraj k širšímu a vážnějšímu zamyšlení k výše

uvedenému prioritnímu tématu jakým je výchova. A toto se dříve nebo později osobně dotkne všech, kteří většinou v dobré víře do internetových stránek píší (vždyť třeba již za 10 let nebo i dříve budou v roli tatínků či maminek čiperných dívenek a kloučků).

A právě k postavení člověka i mládeže v současnosti mluví Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě: „Změna myšlení a struktur často uvádí v pochybnost přejaté hodnoty, a to zvláště u mládeže. Mládež nezřídka ztrácí trpělivost a z nespokojenosti se i bouří: uvědomuje si svůj význam ve společenském životě a chce se na něm co nejdříve podílet. Proto se rodiče a vychovatelé setkávají při plnění svých úkolů s rostoucími obtížemi. Instituce, zákony, názory a postoje přejaté z minulosti nevyhovují vždy dobře dnešnímu stavu věcí. Z toho plyne velký zmatek v chování i pravidlech jednání ...“ etc. (GS 7.) A ke všeobecnému právu na výchovu se vyjadřuje Deklarace o křesťanské výchově - Gravissimum educationis 1 takto: „Všichni lidé bez rozdílu rasy, stavu a věku mají v souvislosti se svou lidskou důstojností nezczizitelné právo na výchovu odpovídající cíli jim vlastnímu, nadání a různosti pohlaví, přizpůsobenou jejich kultuře a zděděným tradicím a zároveň otevřenou bratrskému soužití s jinými národy v zájmu pravé jednoty a pravého míru na zemi. Správná výchova sleduje utváření lidské osoby se zaměřením k jejímu poslednímu cíli a zároveň k blahu společnosti, jejíž člověk je členem a na jejíchž úkolech bude mít účast, jakmile dospěje. S využitím pokroku v psychologii, pedagogice a didaktice se má dětem a mladým lidem pomáhat, aby harmonicky rozvíjeli své tělesné, mravní i rozumové schopnosti, aby si postupně osvojili hlubší smysl pro odpovědnost za trvalý správný rozvoj svého života a za usilování o pravou svobodu a aby přitom velkodušně a vytrvale překonávali překážky. S postupujícím věkem mají dostávat i pozitivní rozumnou pohlavní výchovu. Kromě toho ať jsou tak přiváděni k účasti na společenském životě, aby správně vybaveni nutnými a vhodnými prostředky byli schopni zařadit se aktivně do různých skupin lidské společnosti, aby byli přístupni dialogu s jinými a aby se ochotně přičiňovali o rozvoj obecného blaha. Podobně posvátný sněm (2. vat.) prohlašuje, že děti a dospívající mají právo být vedeni ke správnému posuzování mravních hodnot a k jejich osobnímu osvojení a také ke stále dokonalejšímu poznávání a milování Boha ... etc“ (GE 1).

PaD 53. Křesťanské pojetí výchovy a vzdělání ovlivnilo během dlouhé historie základy evropské kultury. V tomto pojetí se utváří osobnost člověka ve světle poznání smyslu věcí a života (Jan Amos Komenský). Nejde jen o dědění jako hromadění informací, ale o nápravu člověka a jeho odpovědné spoluúčasti na tvorbě řádu světa. Je na místě varování před vzděláváním rozumu bez vzdělávání srdce. Co pomůže sebevíce vzdělaný odborník, je-li zároveň mistrem lsti a přetvářky? Jen mravně zakotvená, vzdělaná osobnost je pro společnost přínosem. Bývalý režim reálného socialismu chtěl programově vyloučit křesťanství z kultury. Ani dnes nebývá křesťanská víra vždy považována za její integrující základ. Funkčnost vzdělání je posuzována podle míry uspokojování individuálních potřeb. Toto zlomkovité, specializované, instrumentální a technologicky orientované vzdělání se stává průpravou pro sociální role, cestou ke společenskému uplatnění, úspěchu a moci. V této podobě utváří i určitý názor na život, který favorizuje úzce pojaté sekulární hodnoty a normy. Takto orientovaný vzdělávací systém přispívá ve svých důsledcích k dezintegraci kultury.

PaD 54. Vážným úkolem vzdělání je obnovit křesťanského ducha kultury GE 7 „Poněvadž církev cítí velmi vážnou povinnost pečlivě se starat o mravní a náboženskou výchovu všech svých dětí, musí být se zvláštní laskavostí a pomocí nablízku velkému počtu těch, kteří se vzdělávají v nekatolických školách ... Rodičům církev připomíná, že mají vážnou povinnost všemožně zařídit a popřípadě vyžadovat, aby jejich děti mohly užívat těchto prostředků a aby s jejich světským vzděláním souběžně postupovala i křesťanská výchova. Proto církev chválí ty občanské představitele a společenské celky, které počítají s pluralismem dnešní společnosti, dbají o patřičnou náboženskou svobodu, a tak pomáhají rodinám, aby výchova dětí ve všech školách mohla být poskytována podle mravních náboženských zásad vlastních těmto rodinám.

PaD 54. Stojíme před úkolem vrátit současnému vzdělání ty hodnoty a zaměření, které by překonaly jeho výše naznačené nedostatky. Jsme přesvědčeni, že v nejlepších křesťanských tradicích, pro něž je charakteristická tolerance, důraz na univerzální chápání lidského poslání, věrnost pravdě, smysl pro spravedlnost a obecné dobro, lze

nalézt inspirující motivy pro zvýšení kvality vzdělání. Vzdělání inspirované křesťanstvím překonává instrumentální jednorozměrnost ... Chápe vzdělání jako kulturní statek, který lidské bytosti nabývají nejenom k tomu, aby se uplatnili na trhu práce. Každé vzdělání je zároveň obohacením jednotlivce, prohloubením jeho životního poslání a pomoci v účinnější službě druhým i obci. Zároveň si uvědomujeme, že samotné „poznání však vede k domýšlivosti, kdežto láska buduje“. (1 Kor 8,1). Vedle poznávací složky a jejího mravního základu kultivuje křesťanská víra i paměť; vede jednotlivce k hlubšímu pochopení dějin a niternému vztahu ke kultuře. Podněcuje i jeho fantazii. Ta mu pomáhá hledět s otevřeností kupředu, nebát se budoucnosti, pracovat na pozitivní vizi světa zítřka a pozítří.

Vladimír Měřínský

ŽEŇ VEŘEJNÉ DISKUSE K LISTU „POKOJ A DOBRO“

IV. Vedoucím osobnostem - a vůbec všem - v podnikání a finančnictví s apelem na rozum

13. Demokratický kapitalismus potřebuje duchovní základy

(pokračování)

Základnou praxe církve v hospodářsko-společenském životě je dokument Druhého vatikánského koncilu Pastorální konstituce o církvi v dnešním světě – Gaudium et spes (GS). Každého z nás naplňují starosti otázky, týkající se manželství či rodiny, kultury, hospodářství, politiky, solidarity mezi národy nebo míru. Na ně je třeba vrhnout světlo Kristových zásad, aby vedly věřící a všechny lidi při hledání řešení tolika obtížných problémů. S nimi se potýká i celá naše společnost – např. zdravotnictví, důchodový systém, školství, energetika atd. Proto i v životě hospodářsko-společenském je třeba mít v úctě a rozvíjet důstojnost lidské osoby a její celé povolání, a rovněž dobro celé společnosti. Člověk je přece původce, střed a cíl veškerého hospodářsko – společenského života (GS 63). Růst ekonomiky nemůže být ponechán jen jakési mechanické hře sil v hospodářské činnosti jednotlivců, ani jen veřejné moci. Proto se musí označit za mylné jak nauky, které se pod rouškou klamně svobody staví proti nutným reformám, tak učení, které podřizuje základní práva jednotlivých osob a skupin kolektivní organizaci výroby (GS 65). Jelikož se pak v mnoha případech o hospodářských a sociálních poměrech, na nichž závisí budoucnost pracujících a jejich dětí, nerozhoduje v podniku samém, nýbrž v nadřazených institucích, je třeba, aby se i na těchto rozhodnutích podíleli přímo nebo prostřednictvím zvolených zástupců. Mezi základní práva lidské osoby je třeba počítat právo pracujících svobodně zakládat sdružení, která by je mohla opravdu zastupovat a přispívat ke správnému uspořádání hospodářského života, a právo svobodně se účastnit jejich činnosti bez nebezpečí odvetných opatření (GS 68). Bůh určil zemi a všechno co je na ní k užívání všem lidem a národům, takže stvořených statků se má dostat všem spravedlivou měrou; to žádá spravedlnost provázená láskou. Toto obecné určení statků je nutné mít vždycky na zřeteli nezávisle na formách vlastnictví; ty podléhají státním zákonitým úpravám v závislosti na různých proměnlivých okolnostech. Proto člověk, který těchto statků užívá, se musí na věci právem držené dívat nejen jako na své, ale též jako na společné, a to v tom smyslu, aby mohly být nejen k jeho vlastnímu prospěchu, ale i k prospěchu druhých. Ostatně všem přísluší právo mít majetek postačující pro člověka a jeho rodinu. Tak smýšleli církevní otcové a učitelé, když učili, že lidé jsou povinni podporovat chudé, a to nejen z přebytku (GS 69).

Ž – IV/13. Mezi duchovní základy a předpoklady kapitalismu (a demokracie) patří osobní ctnosti, jako jsou ukázněnost, poctivost, iniciativa, tvořivost, houževnatost, zodpovědnost atd., z nichž mnohé byly založeny na víře v Boha. Byl si toho vědom jak zakladatel moderní ekonomie Adam Smith, tak i sociolog raného kapitalismu a modernizace Max Weber. Mnozí naši současní ekonomové jejich myšlenky znají, zvláště pokud se zajímají o institucionální předpoklady platnosti jednoduchých modelů konkurenčního trhu. Co však nebylo a není stále dobře známo, je institucionální dynamika, tj. způsob jak a jak rychle se mění instituce formální (organizace, právní normy) a instituce neformální (zvyklosti, etické normy) a jaká je role politiky nebo státu

při těchto změnách. Patrně není sporu o tom, že přechod od „reálného socialismu“ ke kapitalismu volného trhu musel řídit stát; že formální instituce mohl měnit podstatně rychleji, než se mění instituce neformální, a že v důsledku této rozdílné dynamiky je fungování institucí v přechodové ekonomice nedokonalé. Snad není sporu ani o tom, že pokud společnost převážně dodržuje etické normy, zejména poctivost v majetkových záležitostech, pravdomluvnost a dodržování smluv, svobodná tržní ekonomika může pracovat hladce i bez podrobných zákonů. Ostatně žádný systém práva nemůže být tak podrobný a tak dokonale propracovaný, aby byl aplikovatelný na jakýkoliv pokus o podvod; fungující trh se proto musí opírat o elementární společensky vynucovanou (hospodářskou) mravnost. Autoři dokumentu plně uznávají, že situace po rozkladu direktivního socialismu byla zcela nová a výjimečně obtížná: neexistoval ani svobodný trh, ani podpůrné instituce, ani spolehlivý soudní systém. Sporný bod je následující: mnozí současní ekonomové a politici (často mlčky a snad i neuvědoměle) předpokládají, že etické normy a zvyklosti dohánějí formální instituce samy o sobě jen v důsledku jejich tlaku, kdežto autoři Pokoje a dobra vidí tento proces jako konfliktní – jako společenské úsilí a politický boj o pojetí společného dobra. Dokument proto zdůraznil zodpovědnost vůdčích osobností – společenských elit a médií ovlivňujících společenskou atmosféru každého z nás – v tomto konfliktu. Takový je smysl teze, že morální stránka transformace byla podceněna (čl. 11 dokumentu).

Dalším sporným bodem je přímo klíčová, nezastupitelná role nezávislého soudního systému a pevného právního řádu ve svobodné společnosti (dokument upozorňuje na tuto výsostnou roli v čl. 25 – 35). Právě úsilím o pevný právní řád sledující ideál spravedlnosti se teprve máme šanci odlišit od totalitní minulosti a zbavit se jejího tíživého dědictví. Soudcové jako stav by měli činit vše, aby byli, ale také aby byli považováni za hodny této klíčové role. V pevném a zažitém právním řádu by vůbec nebylo možné nebo by znělo absurdně, kdyby politik varoval před „kriminalizací podnikatelů“. A pokud by k takovému vměšování došlo, vyšetřovatelé a soudci by měli protestovat vůči obvinění z účelového zneužívání právního řádu.

Trvalým námětem dokumentu Pokoj a dobro je přesvědčení o potřebě soustředěného společenského úsilí na neformální aspekty procesu transformace, neboť manka v oblasti mravní a duchovní byla právě v důsledku všeobecné devastace onou nouzí, zesílenou záhy ochablostí a ztrátou naděje, na kterou především měla být upřena pozornost. V každé historické periodě je třeba do hloubky analyzovat, jak velký podíl na společenské krizi má chybějící politická kultura či neformální aspekty života společnosti, a nakolik naopak instituční, formální. Nutnost nápravy mravů a proměna institucí a struktur jsou v komplementárním vztahu vždy a všude, ale na počátku transformace měla oblast proměny našich srdcí, myslí, návyků a vzorců chování – tedy „duchovní obnova“ – vázat více energie, větší představivost a úpornější úsilí a neměla být záměrně znevažována politiky a médii.

(VI. Měřínský)

27. Z PAMĚTNÍ KNIHY FARNOSTI ÚJEZD

IV. Náboženské poměry dle zaznamenání P. Roberta Bartoše, faráře v Újezdě v letech 1921 – 30 a P. Valentina Zavadila, faráře v Újezdě v letech 1930 – 33.
Léta Páně 1929 – letojší zima byla neobyčejně krutá; v měsíci únoru a březnu dostoupila až na – 32 st. Mnoho ptactva a zvěře pohynulo. Rovněž i stromky pomrzly. Letoší úroda však je lepší zvláště na zemáky.

V měsíci červenci a srpnu staly se některé opravy na kostele. Kostelní věž, vrchní část věže znovu zomítána nákladem 5. 913,39 a věžové hodiny dány do pořádku – 756 kč.

Tisícileté jubileum úmrtí našeho národního světce a knížete sv. Václava slaveno bylo po celé republice s velkou okázalostí, zvláště pak v Praze ve dnech 27., 28. a 29. září konány náboženské a národní velkolepé slavnosti, ku kterým dostavilo se statisíce lidí z celé naší vlasti a také velké množství hostů ze zahraničí jakož vůbec letos hostila Praha za příčinou tohoto jubilea velký a nebývalý počet cizinců z celé Evropy a také z Ameriky.

Dne 27. října vykonány zase volby do poslanecké sněmovny a senátu. V naší farnosti jsou tyto volební výsledky:

POSLANECKÁ SNĚMOVNA:

Újezd: Komunisté 52, ČSL nár. soc. 43, Soc. dem. děl. 53, ČSL nár. dem. 10, ČSL str. lidová 238, Republikánská strana 105, Živnostenská 11 - celkem 512 platných hlasů

Loučka: Komunisté 4, ČSL nár. soc. 6, Soc. dem. děl. 1, ČSL nár. dem. 2, ČSL str. lidová 84, Republikánská str. 142, Živnostenská 3 - celkem 242 hlasů

Slopné: Komunisté 13, ČSL nár. soc. 28, Soc. dem. děl. 13, ČSL nár. dem. 3, ČSL str. lidová 175, Republikánská strana 70, Živnostenská 6, Hlin. lud. str. 2 - celkem 310 hlasů

Vysoké Pole: Komunisté 10, Něm. soc. dem. 1, ČSL nár. soc. 6, Soc. dem. děl. 20, ČSL nár. dem. 1, ČSL str. lidová 152, Republikánská str. 115, Živnostenská 1 - celkem 306 hlasů

Drnovice: Komunisté 8, ČSL nár. soc. 1, Soc. dem. děl. 26, ČSL str. lid. 185, Republikánská str. 32, Hlin. lud. str. 1 - celkem 253 hlasů

SENÁT:

Újezd: Komunisté 41, ČSL nár. soc. 35, Soc. dem. děl. 52, ČSL nár. dem. 6, ČSL str. lid. 206, Republikánská strana 87, Živnostenská 6 - celkem 433 hlasů

Loučka: Komunisté 3, ČSL nár. soc. 3, Soc. dem. děl. 1, ČSL str. lidová 79, Republikánská str. 127, Živnostenská 1 - celkem 214 hlasů

Slopné: Komunisté 12, ČSL nár. soc. 21, Soc. dem. děl. 11, ČSL nár. dem. 1, ČSL str. lidová 154, Republikánská str. 67, Živnostenská 5 - celkem 271 hlasů

Vysoké Pole: Komunisté 9, Něm. soc. dem. 1, ČSL nár. soc. 6, Soc. dem. děl. 16, ČSL nár. dem. 2, ČSL str. lidová 133, Republikánská str. 111, Živnostenská str. 2 - celkem 280 hlasů

Drnovice: Komunisté 4, ČSL nár. soc. 1, Soc. dem. děl. 24, ČSL nár. dem. 2, ČSL str. lidová 158, Republikánská str. 32, Hlin. lud. str. 1 - celkem 222 hlasů

Součet všech hlasů strany lidové ve farnosti Újezd do posl. Sněmovny 834 (51,32%), do senátu 730 (50,87%).

Dne 12. prosince 1929 večer kolem 18. hodiny byla v celém okolí velká bouře, blýskalo se a hřmělo.

Nový farář v naší farnosti nastoupil po P. R. Bartošovi dne 18. července 1930 uvítán spolky a starosty za vedení p. kaplana P. Jana Uříčáře. P. Valentin Zavadil, bývalý farář na Luké, narozen dne 18.1.1879 v Čelechovicích, pol. okr. Olomouc, ordinován 1903. Působil 9 let v Palkovicích a dvě léta v Nové Vsi jako kooperátor. Roku 1914 se stal farářem v Luké a po 17 letech farářem v Újezdě. Hned brzy po příchodu opravena farní budova a zvláště chatrné chlévy, sklepy a hnojiště za 20.000 Kč. Farář svým nákladem dal rýny nad náspy a malbu jídelny, verandy a dvou záchodů, bílé natřítí dveře u jídelny a kuchyně obnosem 600 Kč. Postavil místo dřevěné zpuchřelé udírny novou cihelnou a prádelně za 200 Kč. Začátkem roku 1931 dal pozlatiti oba kalichy, malou monstranci a pořídil nové stříbrné nádoby na sv. oleje, asi v ceně 1.000 Kč. Pořídil závěsy na dveře sakristie obnosem asi 200 Kč. Dal opravit od malíře Konečného z Vizovic, který dříve malbu kostela provedl, opravu malby poškozené v kostele na chóře. Vymalovati dal nově sakristii a schodiště na chór. Sloupy od spodu dal natřítí barvou olejovou. Vše v ceně 800 Kč. Kříž před kostelem natřen barvou olejovou i kříž misionářský za 250 Kč. Opraveny poškozené zdi hřbitova za 1.200 Kč. Koupěn nový závěs, táhlo ku zvonku u sakristie. Počal vysazovati skoro prázdnou zahradu ovocnými stromy. Svým nákladem nechal natřítí podlahy jídelny a světnice v I. poschodí. Dále obílití celé stavení ve dvoře a omalovati verandu. Po odchodu P. R. Bartoše v únoru se stal kaplan P. Jan Uříčář administrátorem a pak zůstal zase kaplanem až do 31.12.1930. Jeho zásluhou pořízena křížová cesta a mnoho prádla kostelního, sochy sv. Petra a Pavla a váleč. pomník, jenž stál 10 000 Kč. Dosud však jeho dluh 4.000 Kč. Od ledna 1931 stal se kaplanem v Brodku u Nezamyslic a místo něho po 3 měsících dne 9.4.1931 nastoupil místo kaplana P. Bedřich Pálka, koop. z Rapotína. Narozen v Otrokovicích 1888, ordinován 1913 a zůstal na místě do 1. ledna 1932, kdy odešel do sanatoria. Po době 3 měsíců ustanoven nový koop., novokněz P. Josef Máčel, narozený v Brankovicích dne 27. února 1908, vysvěcen 3. března 1932. Po krátkém čase 1. října narukoval do Brna a 1. ledna 1933 se vrátil. 1.8.1933 stal se administrátorem. Poněvadž prádlo ukládané do šuplíků, zvláště

alby a rochetty se krčily, opatřil farář skříň na paramenta za 600 Kč. Dne 12. června 1931 byla ve farnosti generální vizitace, kterou vykonal s velkou blahovůlí a uspokojením p. biskup mons. Dr. Jan Stavěl. Farníci se přičinili všemožně uvítati p. biskupa. Kostelní výbor nešetřil nákladu tak, že p. biskup mile byl překvapen a slíbil v příhodné době posvětit zdejší kostel.

VI. Měřínský

S VELKOU NADĚJÍ DO NOVÉHO ROKU 2008 ANEK K TV NOE V ÚJEZDĚ

Dovoluji si s veškerou vážností parafrázovat několik skutečností a k nim se vyjádřit. Předně „s palčivou bolestí“ jsem četl slova pana děkana, že „k mé bolesti zastupitelé při hlasování etc.“, v posledním újezdském zpravodaji 2007. Jsem přesvědčen, že drtivá většina našich občanů – farníků má radost, jak kultivujeme prostředí naší obce, na což vynakládáme nemalé prostředky z naší fiskality. Pravdou však je, že nejen chlebem živ je člověk. Je třeba kultivovat i jeho ducha nebo jak se donedávna říkalo nadstavbu. Jistě ho nikterak neznásilňovat, ale dle jeho svobodného rozhodnutí ho směřovat k dobrému, krásnému, pravdivému, zkrátka za tím Jediným Učitelem, který je cesta, pravda a život. Nechtěl jsem věřit svým očím, že bychom byli jiní než Vysočané, Slopané, Sehzané, Dolnohošané? Či přestává platit to krásné „My jsme Valaši jedna rodina“?!

Ohlédnu – li se v závěru svého života zpět, mohu říci, že bylo pro mne vždy pohazením na duši, jak před 50 lety proudily zástupy farníků o nedělích do našeho farního chrámu na bohoslužby. Připomínalo mi to obdobu ve Francové Lhotě, kde jsem jako mladý kantor začínal, rovněž tak i moji rodnou obec. A nebyly to časy jednoduché. A proč tak lidé činili? Měli zájem, touhu po setkání s Tím, od něhož máme vše a konáme tak i dnes, třeba prostřednictvím Radia Proglas či Televize NOE.

Dále mohu a musím vyjádřit radost a naději nad neobyčejnou skutečností, že díky iniciativě farního úřadu, našeho pana děkana, naši sponzoři díky svému vyhraněnému citění, velkorysosti a obětavosti se zasloužili o vpravdě historickou událost, a sice, že do našich domovů vstoupila nekomerční televize NOE se svými hodnotnými a každého člověka obohacujícími pořady. Všem Vám za toto patří srdečný dík, ať Vám Bůh žehná. Víme, jak a komu děkovat.

Na závěr malé zamyšlení s P. Janem Rybářem, S.J. v jeho fejetonu Jedno je nezbytné, který nás vede k našemu rozlišování. A jsou to slova nadčasová. Posudte sami: Nový rok 2008 jsme uvítali množstvím ohňostrojů, rachejtlí a připitků. Bylo proneseno mnoho silných slov i frází. Též řeči hodně povzbudivých a optimistických. Budou lidé v roce 2008 lepší? A proč ne? V době, kdy je velikost vypuzena do minulosti, poslyšme tedy hlas odtud, z knihy „Unum necessarium“: Lidé buď nedovedou, nebo se nesnaží, anebo zatvrzele nechtějí rozlišovat cenné od bezcenného, nezbytné od ne nezbytného, užitečné od neužitečného či škodlivého a ženou se jako stádo ne kam je třeba jít, ale kam se jde; nebo se nemíní vzdát toho, co se jim jednou zalíbilo, ať je to dobré nebo špatné. Šťasten, kdo aspoň ve stáří dosáhne správných názorů, říká Platón. Jsme tedy šťastni my starci, když aspoň na sklonku života přicházíme se Šalamounem opět k rozumu, dáváme vane marnostem zbytečností a vynakládáme své síly jen na nezbytné věci tohoto i budoucího života. Šťastný by byl i sám stárnoucí a ke svému konci spěchající svět, kdyby už jednou po tolika šaškárnách všech minulých století otevřel oči a začal se vážně ohlížet po oporách lepšího života, které boží dobrota dosud štědře nabízí. Jestliže k tomu mohou nějak přispět naše malá napomenutí, pak se o to pokusme...(J. A. Komenský)

VI. Měřínský

2. ÚNORA, UVEDENÍ PÁNĚ DO CHRÁMU

I když Maria nechápala, milovala. Myslím, že rozumět a chtít rozumět je možná jedna z našich největších nemocí. Chceme chápat. Chceme dělat to, co jsme pochopili. Když to však chápeme, pak už to máme, pak zůstáváme u sebe. Z toho pramení naše nejistota a naše pochybnosti, neboť neustále chceme všechno chápat, a tak se neustále setkáváme jen sami se sebou.

Kdo se neoprostí od své touhy rozumět, nerozumí, že záleží jen na jednom: ne na tom, že já rozumím, ale že rozumí Bůh. Když mi tohle stačí, teprve pak rozumím. Pak je mi darován vhléd, který už není ze mě.

Klaus Hemmerle

MALÉ OHLÉDNUTÍ ZA ADVENTNÍM ČASEM

Letošní adventní dobu měly možnost děti z farnosti Horní Lhota prožít pomocí plnění drobných úkolů.

Jako první byla vyhlášena výtvarná soutěž s názvem „NAMALUJ SI MIKULÁŠE“. Zúčastnily se jí děti jak školního, tak předškolního věku - celkem 14 a ty si poté převzaly cenu od samotného sv. Mikuláše.

O první adventní neděli byl do kostela umístěn malý vánoční stromeček a děti si ho mohly do vánoc nazdobit. Ozdoby vymalovaly vždy za dobrý skutek, který doma vykonaly.

Druhou adventní neděli proběhl výlet rodičů s dětmi do lesa, kde jsme společně chystali „postýlku pro Ježíška“. Na pěší výlet přišlo 7 dospělých a 13 dětí. Po cestě jsme měli 4 zastavení u zapálených svíček, kde jsme si připomínali jednotlivé adventní neděle. Vrchol putování nastal u velkého zastřešeného krmelce, kde děti nastlaly seno, připravily peřinku pro Ježíška a každý si mohl vyzkoušet, jak se bude Ježíškovi ležet. Poté jsme zazpívali koledy, pomodlili jsme se a na zpáteční cestě si děti svítily lucerničkami.

Všem dětem, které se pilně zúčastnily připravených úkolů děkuji za snahu.

/P.A./

MUŽ A ŽENA

Náš Stvořitel a Pán právě stvořil muže. Spotřeboval na to všechnu zemskou hlínu. Z čeho teď udělá ženu, mužovu partnerku a družku? Bůh o tom dlouho přemýšlel. Pak dostal nápad. Vzal kulatost Měsíce, poddajnost popínavé vinné révy a chvění trávy, štihlou rákosovou stébla a nádheru květin, lehkost listů a veselost slunečního paprsku, slzy mraků a nestálost větru, bázlivost zajíce a ješitnost páva, hebkost papouščí hrudi a tvrdost diamantu, sladkost medu a bojovou pohotovost tygra, planutí ohně a chlad sněhu, upovídání strky a zpěv slavíka, lstivost lišky a věrnost divokých kachen.

Všechno toto spojil Stvořitel do jedné bytosti a přivedl ženu k muži.

Po týdnu předstoupil muž před Boha a řekl: „Pane, z této ženy, kterou jsi mi dal, nejsem vůbec šťastný. Příliš mluví a pořád ode mne něco chce, takže už nemám žádný klid. Neustále se dožaduje mé pozornosti; tak vyplývá celý můj čas. Každou maličkost nafukuje – a vůbec, jde mi na nervy. Přišel jsem, abych ti ji vrátil, protože s ní nemohu žít.“

„Nu dobrá,“ odvětil Stvořitel, a vzal si ženu zpět.

Za týden se muž znovu objevil před svým Stvořitelem: „Pane, můj život je tak prázdný. Od té doby, co jsem ti tvé stvoření vrátil zpátky, jsem moc osamělý. Stále na ni musím myslet – jak tančila a zpívala, jak se na mě usmívala, jak si se mnou povídala a jak se ke mně tulila. Byla tak krásná a poddajná. Její povaha mě obveselovala. Prosím tě, dej mi tu ženu přece jen zpět!“

„Dobře, vezmi si ji zpátky“, řekl Stvořitel.

Už po třech dnech byl muž zpátky a řekl stísněně. „Pane, nevím, nedovedu si to vysvětlit, ale po všech svých zkušenostech s touto ženou jsem došel k závěru, že mi působí víc zármutku než radosti. Proto tě snažně prosím, vezmi si ji zase zpátky!“

Tentokrát ale Stvořitel odpověděl: „Človče, klid se odtud! Už toho mám dost! Žij si s tou ženou, jak umíš!“

Muž na to: „Ale řekl jsem ti přece, že s ní žít nemohu!“

„A bez ní také ne!“ prohlásil Stvořitel, obrátil se k muži zády a pokračoval ve svém díle.

*Podle indické legendy
připravil Václav Ulrich*

LURDY

„Co dobrého může přijít z Nazareta?“ Právě takovou otázku položil budoucí apoštol Natanael jeho příteli Filipovi. Otázka se týkala jistého Ježíše, syna tesaře, který vyšel z této neznámé vesnice galilejského venkova. Podobnou otázku si můžeme položit i ohledně Lurd. „Co dobrého může přijít z Lurd?“ Co vlastně způsobilo, že tato malá vesnička s 3 393 obyvateli se liší od ostatních vesnic a měst z celého světa?

Na počátku byla prostá venkovanka, čtrnáctiletá dívka Bernadetta Soubirousová. Památného dne 11. února 1858 sbírala dříví společně se svou sestrou a kamarádkou na březích horského potoka poblíž Lurd a před nedalekou jeskyní se jí zjevila Panna Marie. Na její pokyn pak přicházela Bernadetta do těchto míst znovu, (druhé zjevení následovalo hned za tři dny 14. 2. 1858). Pak následovala další zjevení a Bernardeta byla doprovázena čím dál větším houfem zvědavců. Pannu Marii viděla však jen ona. Jednoho dne byla vyzvána, aby vyhloubila v zemi jamku a napila se vody, která z ní začne vyvěrat. Představitelům církve pak Panna Marie vzkázala, že tu mají vybudovat svatyni a organizovat sem procesí. Ti ovšem na celou záležitost pohlíželi s velkou nedůvěrou; stanovili zvláštní komisi na prošetření lurdského zázraku, a teprve když se dospělo k závěru, že tu není nic v rozporu s církevními dogmaty, požádali císaře Napoleona III., aby zázrak legalizoval. Téměř čtyři roky trvalo schvalovací řízení. Tehdy se už objevily zprávy, že voda z lurdského pramene má zázračné a léčivé účinky, potvrdili to i lékaři z

Toulouse. Do Lurd se začaly hrnout davy lidí z celé Francie a zanedlouho se sláva Lurd rozšířila po celé Evropě. Bernadetta odešla do kláštera v Nevers v Burgundsku, kde po těžké nemoci ve věku 35 let zemřela. Tělo Bernardety zůstalo i po několika exhumacích stále neporušené a je uloženo v prosklené rakvi v areálu poutního místa.

Návštěvu proslulého poutního místa Lurdy, kam každoročně přijíždí kolem 5 miliónů návštěvníků, 700 zvláštních vlaků a přilétá asi 400 letadel, jsme chtěli uskutečnit již v únoru 2006.

Tehdy se nám nepodařilo svůj úmysl dotáhnout do konce. Zastavil nás sních v Pyrenejích necelých 100 km před Lurdami. Loni v létě šlo vše podle plánu a do Lurd se nám konečně podařilo dorazit. Vyjžděli jsme z Madridu, byl krásný a velmi horký červencový podvečer. Čekala nás dlouhá a náročná cesta přes noc, ale byli jsme na tuto pouť připraveni. Kolem půlnoci se ještě krátce zastavujeme na prohlídku noční Zaragozy a potom už se ubíráme přímo ke španělsko-francouzské hranici. Pyreneje v létě jsou nádherné a působí velmi majestátně. Hluboko v horách asi 6 km před Francií objevujeme nad ránem docela malý horský hotýlek, ve kterém nám však připraví královskou snídani za celkem slušnou cenu. Zvláště lahodná je speciální „pyrenejská“ káva, která nás nastartuje do celého dne. Čím více se blížíme k Lurdům, tím potkáváme větší množství cyklistů. Za několik dní se právě zde má jet slavný cyklistický závod Tour de France. Stoupáme autem do nadmořské výšky kolem 1750 m až do La Gourette, kde právě připravují cíl pro jednu z etap Tour de France.

Krátce po poledni přijíždíme do Lurd, na obloze se objevují bouřkové mraky, ale zatím je jen dusno a neprší. Z parkoviště míříme přímo ke Grottu (jak se v angličtině říká lurdské jeskyni). Míjíme spoustu stánků a obchůdků se vším možným. Všude je velký hluk a zmatek. Každý chce něco prodat. Docela nás to překvapuje a nedělá to na nás dobrý dojem. V tuto chvíli si vzpomínáme na podobenství, jak Ježíš vypráskal obchodníky z chrámu. Snažíme se v sobě potlačit negativní dojmy a všechno hodit za hlavu, ale jelikož jsme značně unavení, nejde nám to tak rychle. Tento špatný dojem v nás umocňují i dost zanedbaná a leckde i nefunkční sociální zařízení. Vše srovnáváme se situací ve Fátimě, kde jsou stánky a obchůdky umístěny daleko od místa zjevení. V Lurdech zažíváme opravdu hodně hluku a dělá nám velké potíže se sklidnit a usebrat. Částečně se nám to daří až v chrámu a u jeskyně zjevení, kde se omýváme vodou.

V okolí jeskyně panuje taková zvláštní atmosféra. Vidíme spousty nemocných a chromých lidí, kteří se před jeskyní modlí. Chladná lurdská voda přijde v tak horkém dnu celkem vhod. Omýváme si ruce, nohy a dokonce si ovlažujeme i hlavu. Je opravdu parno a blíží se bouřka. Sedíme jen tak před jeskyní zjevení, pozorujeme okolí a snažíme se načerpat co nejvíce energie z tohoto posvátného místa. Dokonce jsme na chvíli zapomněli na všechny hluk a shon před vstupem do lurdského areálu. Po chvíli se zvedáme a zamíříme do

informačního centra, kde dostáváme mapy a potřebné informace. Ve druhé polovině info centra se nachází mini knihkupectví. Jak tak listuji převážně v anglicky psaných knihách mě zaujme tento příběh:

V Lurdech právě přenáší nemocné z koupelí do nemocnice. Mezi zvědavci, co pozorují dojímavý průvod utrpení, je i jistý nevěřící. Jeho pozornost upoutá nemocné děvčátko. Na bledé tváři nemocné vládne klid, přestože je na ní vidět znaky blížící se smrti. Nevěřící se dosud posmíval všemu, co se odehrává v Lurdech, jakoby náboženskému fanatismu, ale pohnut soucitem vůči trpícímu děvčátku, chtěl slyšet z jeho vlastních úst rozčarování nad tím, že nebylo uzdravené: "Ubohé dítě, jak mnoho musíš trpět! Kdyby ta tvoje Panna Maria byla skutečně tak mocná, zajisté by tě byla uzdravila. Neudělala to. To znamená, že neexistuje."

Tvář děvčete se nezachmuřila nad bezohlednou narážkou nevěřícího, naopak zazářila nádherným úsměvem: "Já jsem nikdy neprosila Pannu Marii, aby mě uzdravila."

"A přece si se k ní tolik modlila?!?"

"To je pravda. A dnes jsem se modlila více než jindy. Víím, že Panna Maria vždy vyslyší ty, co ji vzývají. Jsem si jistá, že vyslyší i mě. Na mně mi nezáleží. Prosila jsem Pannu Marii, aby zachránila jednu duši."

Když se nosítka pomalu vzdalovala, nemocné děvčátko stále upřeně hledělo na nevěřícího. Byla to němá výzva, anebo znak vzájemné dohody? Zjistil si sál, do kterého odnesli nemocnou a po obědě ji šel navštívit. Řekl pár slov sestře a ta ho přivedla k postýlce, kde leželo děvčátko. Bledá tvář maličké zářila neobyčejným kouzlem. Nevěřící přistoupil blíže a sklonil se nad postýlkou, ale hned se vzpřímil a zděšeně se zeptal: "Zemřela?"

"Ano", odpověděla mu potichu sestra: "Pár minut před tím, než jste sem přišel." Návštěvníkovi se oči naplnily slzami. Zahleděl se s dojetím na mrtvou. Sestra přerušila ticho: "Její poslední slova byla: 'Panno Maria Lurdská, vezmi si můj život, aby se on zachránil.' Jsem si jistá, že tato maličká obětovala svůj život za nějakou osobu, na které jí velmi záleží."

Nevěřící se cítil jako zasažen bleskem. A právě tento hluboký duševní otřes mu otevřel cestu k Bohu. O dva dny později i on šel v malém průvodu za bílou rakví... Plakal. Byl to projev vděčnosti vůči té, která ho zachránila.

Tento smutný příběh na mě velmi zapůsobil z toho důvodu, že nám vlastně ukazují pravou podstatu nejen poutního místa v Lurdech, ale podstatu všech poutních míst kdekoliv na světě. Jednak se zde máme duchovně občerstvit a posilnit, ale hlavně máme usilovat o záchranu a spásu své duše. Jistě, v některých případech dojde i k tělesnému uzdravení, zvláště v Lurdech se to stává relativně často, ale co člověku pomůže, když bude mít jen zdravé tělo a nebude mít „zdravou duši“!?!... S tímto dojmem opouštíme již za mohutného deště a bouřky jedno z nejposvátnějších míst na světě „LURDY“.

Roman a Hana Hlavičkovi

POŘAD BOHOSLUŽEB V ÚNORU : FARNOST ÚJEZD

1. února : Pátek První pátek v měsíci únoru	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za živou a + rodinu Machů a Januškovu Za + Františka Münstera, rodiče z obou stran, duše v očistci a dar zdraví pro živou rodinu
2. února : Sobota Uvedení Páně do chrámu (Hromnic)	8.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za děti, které letos půjdou k 1. svatému přijímání Za + Ludmilu Belžíkovu, + rodinu Belžíkovu, Šuráňovu, Kubánkovu a dar zdraví pro živé rodiny
3. února : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Annu Černobilovu, + sourozence, rodiče, + rodinu a duše v očistci Za Karla Dubce, syna, dvoje rodiče, duše v očistci, ochranu Boží a pomoc Panny Marie pro živé rodiny Za + Stanislava Dorničáka (výroční mše svatá) Za farníky
4. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za + Josefa Ďulíka k nedožitým šedesátinám a živou rodinu
5. února : Úterý Sv. Agaty, panny a mučednice	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za rodiče Machů, syna Oldřicha a Boží požehnání pro živou rodinu Za Františka Ovesného, syna Miroslava, rodiče, jejich děti, dva zetě, duše v očistci a Boží ochranu pro celou rodinu

<p>6. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Začátek postní doby Den přísného postu</p>	<p>6.30 Új.: 15.20 Új.: 17.30 Dr.: 17.30 Sl.:</p>	<p>Za rodiče Bodlákovy, Novotné, S.M. Makrinu Bodlákou a dar zdraví pro živou rodinu Za rodiče Balouchovy, Hrbáčkovy, syny, zetě a duše v očištění Za + Františka a Andělu Stružkovy, jejich dceru, syna, dva zetě, rodiče z obou stran a duše v očištění, na které žádný nepamatuje Za dvoje + rodiče Váňovy, jejich vnuka, duše v očištění, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu</p>
<p>7. února : Čtvrtek Ferie</p>	<p>15.20 Új.: 17.00 Dr.:</p>	<p>Za + Josefa Machů, Josefa Mozgvu a dvoje rodiče Za + rodinu Žákovu, Chalupovu, duše v očištění, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu</p>
<p>8. února : Pátek Sv. Jeronýma Emiliáni</p>	<p>15.20 Új.: 17.30 Sl.:</p>	<p>Za + Aloise Buriánka, + rodiče a prarodiče Buriánkovy, Kořenkovy, + Františka Bartoše a Boží pomoc pro živou rodinu Za Miloslava a Marii Váňovy, dceru Jaroslavu, + rodiče, duše v očištění a ochranu Boží pro živou rodinu</p>
<p>9. února : Sobota Ferie</p>	<p>6.30 Új.: 16.00 Lo:</p>	<p>Za Andělu Poláchovu, rodiče Poláchovy, bratra Josefa, živou rodinu a duše v očištění Na poděkování Pánu Bohu za dlouhá léta života, za + manžela, dva syny a dva zetě</p>
<p>10. února : Neděle 1. neděle postní Sv. Scholastiky, panny Adorační den v Horní Lhotě</p>	<p>7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:</p>	<p>Za + Antonína Krajču, rodiče Řošťanské, Kamenčákovy a jejich děti Za + Ludmilu a Antonína Belžíkovy a jejich rodiče Za farníky (sv. křest) Za starší občany Drnovic</p>
<p>11. února : Pondělí Ferie Panny Marie Lurdské</p>	<p>15.20 Új.:</p>	<p>Za + Boženu a Ludvíka Zvonkovy, jejich rodiče, dar zdraví pro živou rodinu a duše v očištění</p>
<p>12. února : Úterý Ferie</p>	<p>15.20 Új.: 17.30 Dr.:</p>	<p>Za + Marii Hlavicovu Za rodiče Stružkovy, dítě, jejich rodiče, duše v očištění, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živé rodiny</p>
<p>13. února : Středa Ferie</p>	<p>15.20 Új.: 17.30 Sl.:</p>	<p>Za + Františka Pavelku, + bratra, + rodiče Pavelkovy, jejich + vnuka Rostislava, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu Za + P. Františka Petru, jeho + rodiče, sourozence, švagry, švagrovou a duše v očištění</p>
<p>14. února : čtvrtek Ferie Úmrtí sv. Cyrila v Římě</p>	<p>15.20 Új.: 17.30 Dr.:</p>	<p>Za živou a + rodinu Kostkovu, Hověžákovu, Vojtěcha Kořenka, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu Za + Terezii Častulíkovu, dva manžely, tři syny, dvě snachy a Boží požehnání pro živou rodinu</p>
<p>15. února : Pátek Ferie</p>	<p>15.20 Új.: 17.30 Sl.:</p>	<p>Za + rodiče Stružkovy, Marii Hlavicovu, + prarodiče a duše v očištění Za + Františka a Annu Petru, rodiče z obou stran, + sourozence, dar zdraví a Boží ochranu pro živou rodinu</p>
<p>16. února : Sobota Ferie</p>	<p>6.30 Új.: 16.00 Lo.:</p>	<p>Za živou a + rodinu Pavelkovu, Jana Hábu, duše v očištění, pomoc, ochranu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Ludmilu Krajíčkovu, manžela, děti, rodinu Grácovu a Patákovu</p>
<p>17. února : Neděle 2. neděle postní Sv. Alexia a druhů,</p>	<p>7.00 Új.: 8.15 Sl.:</p>	<p>Za + Annu Barcůchovu (výroční mše svatá)</p>

řeholníků	9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za + Ludmilu Maňasovu, + dcery Ludmilu a Annu a živou rodinu Za Emílii Častulíkovu, rodiče a sourozence
18. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za rodiče Zvonkovy, syna, dceru, snachu, duše v očištění a požehnání pro živou rodinu
19. února : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodiče Kořenkovy, syna Františka, duše v očištění, dar zdraví, ochranu a pomoc Boží pro živou rodinu Za + manžele Vilímkovy, Františka Koutného a duše v očištění, na které nikdo nepamatuje
20. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za rodinu Machů, dva švagry, sestru Annu, dar zdraví pro živé rodiny a duše v očištění Za + rodiče Kořenkovy, jejich + rodiče, sourozence a duše v očištění
21. února : Čtvrtek Sv. Petra Damianiho, kněze	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + Josefa Hlavičku, jeho otce a Boží požehnání pro živou rodinu Za + rodiče Honkovy, Bližňákovy, ostatní příbuzenstvo, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
22. února : Pátek Svátek Stolce sv. Petra	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za rodiče Polčákovy, Trchalíkovy, syna Františka a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Irenu Kozubíkovu, živou a + rodinu
23. února : Sobota Sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	6.30 Új.: 16.00 Lo.:	Za + Oldřicha Martinka, dvoje rodiče, sourozence, duše v očištění a živou rodinu Za + Karla Hübnera, bratra, synovce, rodiče z obou stran, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
24. února : Neděle 3. neděle postní	7.00 Új.: 8.15 Sl.: 9.45 Új.: 11.00 Dr.:	Za rodiče Repákovy, tři syny, rodinu Golisovu a ochranu Panny Marie pro živou rodinu Za + Miloslava Fiodora (výroční mše svatá) Na poděkování Pánu Bohu za 80 let života s prosbou o Boží požehnání a ochranu Panny Marie pro živou rodinu
25. února : Pondělí Ferie	15.20 Új.:	Za Stanislava Trčku, Aloisii a Františka Trčkovy, duše v očištění a živou rodinu o. Jan: za farníky
26. února : Úterý Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za + rodinu Holou, živé i + kněze a řeholnice Za Františka Tkadlece, jeho rodiče, rodiče Kůdelovy, syna Stanislava, Boží ochranu a pomoc pro živou rodinu
27. února : Středa Ferie	15.20 Új.: 17.30 Sl.:	Za + Josefa Ďulíka, jeho syna, rodiče z obou stran, duše v očištění s prosbou o dar zdraví na přímělu Panny Marie Za živou a + rodinu Bézovu, Krumpolcovu a Rokytovu
28. února : Čtvrtek Ferie	15.20 Új.: 17.30 Dr.:	Za rodiče Vařákovy, čtyři děti, rodiče Polčákovy, syna Františka, ostatní rodinu a Boží požehnání pro živou rodinu Za + Františka Marcaníka, rodiče z obou stran, snachu, sourozence, + rodinu, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu
29. února : Pátek Ferie	15.00 Új.: 17.00 Sl.:	Za + rodiče Kořenkovy, jejich děti, vnuka Karla, snachu a Boží ochranu pro živou rodinu Za manžela Josefa Machů, zetě Aloise, jejich rodiče, duše v očištění, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu

FARNOST HORNÍ LHOTA

1. února : Pátek První pátek v měsíci únoru	17.45	Za Stanislava Pastyříka, jeho rodiče, rodiče Černochovy, čtyři děti a celou živou rodinu
2. února : Sobota Uvedení Páně do chrámu (Hromnic)	17.45	Za živé a + členy živého růžence
3. února : Neděle 4. neděle v mezidobí Sv. Blažeje, biskupa a mučedníka	6.55 9.30	Za Františka a Marii Masařovy, jejich rodiče, dar zdraví a Boží požehnání pro živou rodinu Za Rudolfa Pavliše, živou a + rodinu Pavlišovu, duše v očištění
6. února : Středa POPELEČNÍ STŘEDA Začátek postní doby Den přísného postu S v. pAVLA mikiho a druhů, muč.	7.00 16.00	Za + Josefa Vaněčku, rodiče, Bkoží ochranu dětí s rodinami, + rodinu Krajíčkovu a Kolaříkovu Za + rodinu Kolaříkovu, Mikuláškovu, syna Františka a celou živou a + rodinu
7. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Adolfinu a Aloise Petrů, + Adolfa a Marii Petrášovy, syna Josefa, manželku, ostatní + rodinu, duše v očištění a dar zdraví pro živou rodinu
9. února : Sobota Ferie	17.45	Za + Karla Pláška, rodiče Pláškovy, Kremserovy a Boží ochranu pro celou živou rodinu
10. února : Neděle 1. neděle postní Sv. Scholastiky, panny barva fialová, 306,783 Adorační den v Horní Lhotě	6.55 9.30	Za Josefa Hubáčka, bratra Bohumila, rodiče z obou stran, živou a + rodinu Za + Františka Žáčka (<i>výroční mše svatá</i>)
14. února : Čtvrtek Ferie Úmrtí sv. Cyrila v Římě	16.00	Za + Otto Hofschneidera, Cecílii Frýdlovu, dar zdraví, Boží požehnání a dary Ducha svatého pro živou rodinu
16. února : Sobota Ferie	17.45	Za + Ludvíka a Marii Masařovy, duše v očištění, živou a + rodinu
17. února : Neděle 2. neděle postní Sv. Alexia a druhů, řeholníků	6.55 9.30	Za + Bohumila Hubáčka, rodiče, bratra, živou a + rodinu Za farníky (<i>sv. křest</i>)
21. února : Čtvrtek Sv. Petra Damianiho, kněze	16.00	Za + Josefa Čechmánka, Annu Holasovu, celou živou a + rodinu
23. února : Sobota Sv. Polykarpa, biskupa a mučedníka	17.45	Za + rodiče Latinákovy, duše v očištění a Boží ochranu pro živou rodinu
24. února : Neděle 3. neděle postní	6.55 9.30	Za + rodiče Karolínu a Josefa Sanytrákovy, duše v očištění a celou živou rodinu Za Marii Šenovskou, manžela, syna, rodiče Žáčkovy, Šenovské a Boží ochranu pro celou živou rodinu
28. února : Čtvrtek Ferie	16.00	Za + Františka Březinu, + rodiče Březinovy, Kozubíkovy a Boží ochranu pro živou rodinu

SVATÝ PIUS IX.

Papež

narozen: 13. května 1792 v Senigallii, Itálie

zemřel: 7. února 1878 v Římě, Itálie

Papež Pius IX. Byl už za života velmi ctěn. Důvodem byly jeho dary proroctví a uzdravování nemocných. Kromě toho v něm viděli během 32 letého pontifikátu otce všech věřících, ale i těch, kdo nebyli s ním stejného smýšlení.

Pius IX. Přišel na svět pod jménem Giovanni Maria Mastai-Ferretti v obci Senigallia v Markách. Ve věku 26 let přijal kněžské svěcení. Potom působil nejprve jako lidový misionář, později byl poslán do Chile jako vyslanec rada. Za několik let byl jmenován arcibiskupem ve Spoletu, r.1833 arcibiskupem v Imole, r. 1840 se mu dostalo kardinálské hodnosti. Konečně 16. června 1846 vystoupil na papežský trůn jako Pius IX. Toho dne začala pro muže církve těžká cesta. V důsledku revolučních proudů byl pronásledován a osočován svými odpůrci. Snášel však všechny urážky důstojně a s nadhledem a vládl nakonec víc než tři desítky let. Pius IX. Podepsal tři

důležité církevní dokumenty: dogma o Neposkvrněném Početí Panny Marie, „Syllabus“ a dogma o papežově neomylnosti ve věcech církve a mravů.

Tupený, a přece tak veliký papež zemřel 7. února 1878 v Římě. Hned po jeho smrti byl zaveden proces o jeho blahorečení, r. 1907 se ho papež Pius X. Znovu ujal a papež Pius XII. V něm pokračoval.

Na závěr něco, co říkal Pius IX. lidem kolem sebe a z čeho si můžeme odvodit i dobré předsevzetí: „V lidských věcech třeba se spokojit s tím, že uděláme to nejlepší, co můžeme a ostatní přenecháme Boží Prozřetelnosti, která napraví lidské chyby a nedostatky.“ Taková byla jeho důvěra. Zemřel v 85ti letech. Blahorečen byl 3.9. 2000.

*Z knihy Rok se svatými
Připravila D.Kořenková*

JEDNOTA KŘESŤANŮ (POKRAČOVÁNÍ)

Evangelické - reformované církve v ČR

Českokobratrská církev evangelická

Evangelická církev augsburského vyznání v ČR

Slezská církev evangelická augsburského vyznání

Historie:

Evangelické církve vznikly odtržením od katolické církve v důsledku Lutherovy reformace v polovině 16. století. V českých zemích navázala na Husovu českou reformaci a byla potlačována až do vydání Tolerančního patentu v r. 1781. Od té doby mají u nás reformované církve nepřetržitou kontinuitu do dnes.

Poslání.

Evangelické církve uznávají jako pramen víry a pravidlo života jedině Písmo svaté, usilují o zachování věrnosti Pánu a snaží se následovat Krista i uprostřed dnešního postmoderního světa. Od katolické církve se odlišují především v úctě k svatým a Panně Marii, kterou nepovažují za relevantní a ze svátostí vysluhují jen křest a večeři Páně. Celibát nekladou jako podmínku k zastávání kněžského úřadu.

Statistika:

Nejpočetnější z těchto církví je ČCE, která má podle sčítání lidu 117 200 členů. Má svoji teologickou fakultu u Univerzity Karlovy a spolu s ostatními evangelickými církvemi má četné aktivity v naší společnosti

*Zdroj: Ekumenická rada církví v ČR
(pm)*

O OČEKÁVÁNÍCH

Nadaný patnáctiletý chlapec odešel z gymnázia, kde nebyl spokojený, do výtvarného učiliště. V rodině se strhla bouře – všichni z toho byli „hotoví“ a nešťastní. „Neboj se, vždyť on se svým nadáním tam bude určitě vynikat, bude tam *dobrej*,” utěšovali se navzájem.

Ale proč by měl? Nestačí, pokud bude spokojený? Proč stále čekáme, že někdo druhý – dítě, partner – uspokojí naše ambice, přání a očekávání? A jak žijeme my sami? Kolik z nás nežije skutečně *svůj* život, protože plníme ambice, přání a očekávání někoho druhého (rodičů, kamarádů, partnerů – doplňte dle libosti). Děláme to tak často, že to, co chceme my sami, si už ani neuvědomujeme. Jen cítíme, že není něco v pořádku, že jsme stále slabší a slabší, že ztrácíme energii.

V tomto směru se máme co učit od rodičů, kteří bezpodmínečně přijali postižené dítě. Děti s postižením bývají často tak hodné, milé a upřímné, že si člověk říká, jestli je vůbec něco důležitějšího, než být dobrý člověk, který nikomu neublíží a má v sobě tolik lásky jako právě tyto děti. Je snad člověk méně hodnotný, když neumí dobře psát, nebo dokonce řešit rovnice?

Problém přijetí druhého člověka je v nás samých a v našich očekáváních.

*Z knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty, H.Chvátalová
Připravila: D.Kořenková*

DENÍKY

Když se narodila holčička s těžkým sluchovým postižením, maminka přemýšlela, jak jí usnadnit její ztížené poznávání světa, a vymyslela deníky. Ptáte se, oč jde? O docela obyčejné sešity formátu A4, které každý známe ze svých školních let. Do nich maminka své dcerce s nepatrnými zbytky sluchu od dvou let zapisovala a hlavně kreslila či nalepovala obrázky běžných denních činností a pojmů. Začala těmi nejjednoduššími

situacemi z rodinného života – máma, táta, Maru. Když jí začala česat culíky, v deníku se objevil vystřižený obrázek holčičky z culíky. Když musela malá k lékaři, o obrázky z lékařské ordinace a nemocnice nebyla nouze. A což teprve když se jelo na výlet vlakem nebo parníkem po Vltavě!

S vytvářením deníků přestaly, když holčička nastoupila do školy a maminka do práce. Za pět let, kdy maminka – za dcerčiny vydatné pomoci – deníky vytvářela, jich vzniklo pětadvacet! Maminka s dcerou se dodnes k deníkům často vrací a vzpomínají na dobu, kdy si je obě užívaly. Shodují se na tom, že kdyby u nich doma hořelo, byly by deníky to první, co by odnesly do bezpečí. Vyrábění deníků bylo rozhodně významné nejen pro poznávání světa postiženého dítěte, ale bylo i významným obohacením jejich vzájemného vztahu.

Dítě s postižením často „přinutí“ dělat rodiče něco, co nakonec obohatí i je. Škoda, že takové věci většinou neděláme i se svými zdravými dětmi.

Z knihy Malá povzbuzení pro mámy a táty, H.Chvátalová

Připravila: D.Kořenková

ZPRÁVY A INFORMACE

Pobožnost Křížové cesty v Újezdě:

Pastorační rada zajišťuje pobožnost křížové cesty ve farním kostele v Újezdě takto:

1. neděle - ministranti - zodp. Kořenci
2. neděle - senioři - zodp. Andrýsková
3. neděle - biřmovanci -
4. neděle - rodiny - zodp. Kořenkovi
5. neděle - prvokomunikanti - zodp. Ambrůzová, Rašková
6. neděle - Květná - křížová cesta ve Vysokém Poli

SKUPINY ÚKLIDU

V kostelích újezdské farnosti

v únoru 2008:

Datum:	Újezd :	Drnovice :	Slopné :
2.2.:	1.	2.	16.
9.2.:	2.	3.	1.
16.2.:	3.	4.	2.
23.2.:	4.	5.	3.

ŽIVOT FARNOSTÍ (www.rkf-ujezd.info, www.rkf-hornilhota.info) Měsíčník farností.
Vydává: Římskokatolický farní úřad pro potřebu svých farníků v Újezdě a v Horní Lhotě.

Adresa redakce:

Římskokatolická farnost 763 25 Újezd u Val Klobouk č. 5,
tel.: 577350293; 603154041; fax 577310599;
e-mail: rkf.ujezd@volny.cz nebo: rkf.hornilhota@volny.cz.

Členové redakční rady Újezd:

Marcela Machů, Mgr. Gabriela Pavelková, Mgr. Vladimír Měřínský, RNDr. Dagmar Kořenková, Ing. Vladimír Kořenek, Mgr. Tomáš Just a Pavel Heinz.

Členové redakční rady Horní Lhota:

Mgr. Eva Řeháková, Miroslav Malota a Mgr. Václav Ulrich.

Uzávěrka vždy 15. dne předcházejícího měsíce. Příspěvky dávejte do pokladničky v kterémkoliv z našich kostelů. Pro farníky zdarma.